

РЕШЕНИЕ

№ 5019

гр. София, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 29.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **867** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане (ЗСП).

Образувано е по жалба на Р. Т. И. от [населено място] срещу Заповед №ЗСП/Д-С-М/1862/25.11.2021г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М.– [населено място], с която е отказана еднократна финансова подкрепа за отопление по реда на Постановление №368 на Министерски съвет от 04.11.2021 г., вр. чл.10, ал.1, т.4 ППЗСП, потвърдена с Решение № 22-РД06-0012/13.01.2022г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С.– град.

Релевира се, че акта е незаконосъобразен, издаден в противоречие на разпоредбата на чл.146 АПК, а именно при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя Заповед № ЗСП/Д-С-М/1862/25.11.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- М. е постановена при непълнота на мотивите- в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като единствено е посочено „Неспазване условие на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП /недвижима собственост- източник на доходи/“. Същото направил и органът при административното обжалване, който единствено се позовал на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, като посочва, че „месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление и еднократна финансова подкрепа за отопление се отпуска при условие, че лицата и семействата не притежават движима и недвижима собственост

и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на допълнителни доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. Прието било, че в разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т.4 от ППЗСП не е предвидено изискване от имота реално да се получават доходи, а само да е обективно възможно такива доходи да бъдат получавани. Този извод противоречал както на цитираната разпоредба, така и на формиралата се трайна и последователна практика на административните съдилища по прилагането на чл. 10, ал. 1, т.4 от ППЗСП. В обжалваната заповед не било посочено кои точно земи се имат предвид като недвижима собственост. Едва в мотивите на решението на горестоящия ставало ясно, че отказът е заради съществуващ договор за аренда на земеделски земи със [фирма], прекратен през 2019 г. с изтичане на срока на арендата, но не било взето отношение по твърденията на Р. И., че не реализирал доход от земите в района на [населено място], както и че същите се владеели от друг съсобственик. Освен това недоказан от административния орган оставал фактът на получаване на рентата по цитирания договор от жалбоподателя, доколкото същият е изтекъл. Изтъква, че Р. И. притежавал 12/60 идеални части върху съответните ниви, като същите се владеели еднолично от дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК] и свързаното с него дружество- [фирма], като бил сключен Договор за аренда на земеделските земи, по който жалбоподателя не е страна. На следващо място се твърди, че не са спазени изискванията по чл. 35 от АПК. Позовава се на съдебна практика. Моли съда да отмени заповедта и да върнете административната преписка за ново разглеждане.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт по съображения, изложени в жалбата. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да отхвърли като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробни съображения развива в писмени бележки.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

С Постановление на Министерски Съвет (ПМС) №368 от 04.11.2021 г. са одобрени допълнителни разходи по бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2021 г. за изплащане на разходи за предоставяне на еднократна финансова подкрепа за отопление на лица и семейства от уязвими групи за преодоляване на последиците от увеличаване на цените на горивата и извънредната епидемична обстановка при условията и в размерите съгласно постановлението.

Съгласно чл. 6 от ПМС №368 от 04.11.2021 г., еднократната финансова подкрепа за отопление в размер на 300 лева се предоставя на лица и семейства от уязвими групи за преодоляване на последиците от увеличаване на цените на горивата и извънредната епидемична обстановка.

На 11.11.2021 с вх. №ЗСП/Д-С-М/1862 Р. Т. И. депозирал в дирекция „Социално подпомагане“- М. заявление-декларация за отпускане на еднократна финансова подкрепа за отопление по ПМС №368 от 04.11.2021 г. В заявлението- декларация Р. И. декларирал, че на настоящия адрес живее в жилище- под наем. Декларирал е, че притежава S идеална част от къща в [населено място], лек автомобил, поземлени имоти в [населено място], общ. Бяла С..

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета и е изготвен

социален доклад, в който са отразени констатациите. От изготвения социален доклад е видно, че при служебна проверка е установено, че Р. И. притежава поземлени имоти в [населено място], [община], област В., като за същите е сключен договор за аренда със [фирма]. В социалния доклад е направено предложение еднократната финансова подкрепа за отопление по ПМС №368 от 04.11.2021 г. да бъде отказана, тъй като И. не отговаря на условията на чл.10, ал.1, т.4 от ППЗСП, поради наличието на недвижима собственост, която може да бъде източник на допълнителни доходи.

С обжалваната в настоящото производство Заповед №ЗСП/Д-С-М/1862/25.11.2021г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М.– [населено място], на основание чл.8, ал.2, във вр. чл.6 от ПМС №368/04.11.2021 г., въз основа на заявление- декларация с вх. №ЗСП-Д-С-М/1862 от 11.11.2021 г. и изготвен социален доклад, е отказана еднократна финансова подкрепа за отопление по реда на Постановление №368 на Министерски съвет от 04.11.2021 г., от 09.11.2021 г. за отоплителен сезон 2021/2022 г., мотиви: ПМС №368 чл.6/8: „Неспазено условие на чл.10, ал.1, т.4 ППЗСП /недвижима собственост- източник на доходи/“.

Заповедта е обжалвана по административен ред и потвърдена с Решение № 22-РДО6-0012/13.01.2022г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С.– град.

Приета по делото е административната преписка.

От правна страна:

Жалбата по съдебен ред е подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Оспорената заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М. е индивидуален административен акт, с който непосредствено се засягат права на лицето, съобразно нормата на чл. 21, ал. 1 от АПК. Съдът намира, че последната е издадена от компетентен орган, предвид разпоредбата на чл. 13, ал. 3 във вр. с ал. 2 от ЗСП, а именно Директорът на Дирекция "Социално подпомагане" по постоянен адрес на оспорващия.

Обжалваният административен акт е постановен в изискуемата от закона форма. Посочено е правното основание за упражненото административно правомощие, за постановения отказ за отпускане на помощ по ПМС №368 чл.6/8- неспазено условие на чл.10, ал.1, т.4 от ППЗСП- недвижима собственост- източник на доходи.

По отношение спазване на административно-производствените правила, съответствието с материалния закон и целта на закона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.11, ал.1 ЗСП социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства.

Според разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл. 12, ал. 4 от ЗСП/.

Съгласно нормата на чл. 6 от Постановление № 368 на МС от 4.11.2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на труда и

социалната политика за 2021 г. за изплащане на еднократна финансова подкрепа за отопление на лица и семейства от уязвими групи за преодоляване на последиците от увеличаване на цените на горивата и извънредната епидемична обстановка, еднократната финансова подкрепа за отопление в размер на 300 лв. се предоставя на лица и семейства от уязвими групи за преодоляване на последиците от увеличаване на цените на горивата и извънредната епидемична обстановка.

В чл.8, ал.1 от ПМС № 368 на МС от 4.11.2021 г. е визирано, че право на еднократна финансова подкрепа по чл. 6 имат и: 1. лица и семейства, които не са подали заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2021 – 2022 г., отговарящи на условията на чл. 2, ал. 1 от Наредбата и чийто средномесечен доход за 6 последователни месеца е не по- висок със сума, по- малка или равна на 30,00 лв. от диференцирания доход за отопление; 2. лица и семейства, които не са подали заявление- декларация за отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2021 – 2022 г., отговарящи на условията на чл. 2, ал. 1 от Наредбата, имали са непълна 6-месечна регистрация в дирекция "Бюро по труда" и продължават да са регистрирани като безработни; 3. лица и семейства, които не са подали заявление- декларация за отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2021 – 2022 г., отговарящи на условията на чл. 2, ал. 1 от Наредбата, имали са непълна 6- месечна регистрация в дирекция "Бюро по труда", продължават да са регистрирани и чийто средномесечен доход за 6 последователни месеца е не по-висок със сума, по-малка или равна на 30,00 лв. от диференцирания доход за отопление.

Съгласно ал.2 на чл.8 от същия подзаконов нормативен акт еднократната финансова подкрепа на лица и семейства по ал. 1 се отпуска или отказва със заповед на директора на съответната дирекция "Социално подпомагане" въз основа на заявление-декларация и социален доклад от проведена социална анкета.

В случая е подадено заявление- декларация от страна на Р. И. и е проведена социална анкета, резултатите от която са обективирани в Социален доклад от 25.11.2021 г.. В т.6 „Други констатирани обстоятелства“ е посочено, че от справка в АВ Regix от 24.11.2021 г. е установено, че И. притежава поземлени имоти, в [населено място], обл. В., общ.Бяла С., като за същите е сключен договор с арендатор с фирма [фирма]. Справка Regix- НАП от 24.11.2021 г.- лицето няма действащи трудови договори за предходните 6 месеца. Справка Regix- Търговски регистър от 24.11.2021 г.- няма регистрирана фирма. Проверка в СО, Дирекция ОП, район М.- И. притежава 1 бр. лек автомобил. Извършена Социална анкета от социален работник С. от отдел „СЗ“. Няма препоръка за ползване на социални услуги. Не е подпомаган на основание Наредба № РД 07-5 от 16.05.2008 г. за отоплителен сезон 2021/2022г. Получени помощи през годината ЗДБРБ2021-чл.64-120 лв., ЗХУ-чл.70- 676.5 лева. Общ доход за предходните 6 месеца от пенсия- 1890 лв. В Социалния доклад е направено предложение за отказ на социалната помощ, тъй като лицето не отговаря на условията на чл.10, ал.1, т.4 ППЗСП- И. притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи.

Съгласно сочената от органа разпоредба на чл.10, ал.1, т.4 ППЗСП месечната помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят и на следните допълнителни условия: да не притежават движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, с изключение на случаите по т. 1, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или

семейството. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП посочва случаи, в които търсената целева помощ се отказва, след анализ на фактите дали собствеността може да бъде източник на доходи. Едва след установяване на такива факти може да бъде изведен извод, че от притежаваните от търсещото помощта лице то би могло реално да реализира доходи, достатъчни само да си осигури отоплението. Тази преценка е в тежест на административния орган, който в мотивите на заповедта чрез посочването на факта на притежанието на имоти, а като правно основание на цитираната по-горе разпоредба, очевидно имплицитно е приел, че е достатъчно само установяването на факта на собственост, от което следва извода, че може да реализира доходи. Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП при тълкуване в смисъла, възприет от административния орган не би имала нужда от уточнението "която може да носи доходи". Именно тази нейна част ангажира преценката при отпускане на целевата помощ, каквато преценка в случая не е направена от издателя на административния акт. Всъщност административният орган не е изложил конкретни мотиви, защо е приел, че от притежаваната от жалбоподателя недвижима собственост може да бъдат получавани доходи.

Тази преценка следва да бъде направена от административния орган при едно активно изследване на обстоятелството, може ли притежаваната недвижима и движима собственост да бъде източник на доходи.

В случая незаконосъобразно е отказано предоставяне на исканата целева помощ, поради неправилност на извода на административния орган, че Р. И. не отговаря на условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, който поставя изискването лицето да не притежава движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи. Административният орган, не е доказал, че от притежаваните от жалбоподателя недвижими имоти в [населено място], обл. В., общ.Бяла С., се получава или обективно може да бъде получаван доход в размер, който да представлява пречка за отпускане на социална помощ. Наличието на недвижим имот в патримониума на лицето като факт не представлява самостоятелно основание, което изключва получаването на социална помощ, а следва да е налице обективна възможност за получаване на доходи от този имот. В тази връзка основателни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че проверката на обстоятелството дали от недвижимата собственост могат да бъдат получавани доходи е извършена твърде формално, без в тази посока да бъдат събрани относими доказателства.

Действително по делото е приет като писмено доказателство А. договор от 12.09.2015 г., сключен между посочените лица, сред които е и Р. Т. И., в качеството на А. с фирма [фирма]- Арендатор, с предмет нива в местността „Бърдото“, нива в местността „Лозището“, „Парцелите“. С последващи анекси договора е продължен, като с последния анекс срокът е до 01.10.2019 г. Т.е. към датата на подаване на заявлението И. като собственик на идеални части от посочените ниви не е имал сключен договор за аренда със [фирма], както сочи органа, или с друг арендатор.

В процесния казус, административният орган не е изпълнил изискването на чл.35 и чл.36 от АПК като е налице нарушение на материалния закон, тъй като органът не е обсъдил в цялост констатираните факти и обстоятелства от значение за преценката па подадената молба. Доколкото

производството е административно по своя характер, то дори и да липсваше специалната правна уредба в ЗСП, следваше да се приложат общите правила, регламентирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията/възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, като задължение на административният орган е да уведоми лицето за започване на административното производство. В задължение на социалните работници е вменено изготвянето на социална анкета. Въз основа на тези доказателства и с оглед тълкуването на приложимите правни норми се налага извод, че в хода на административното производство не са били изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и не са обсъдени обясненията/възраженията на жалбоподателя, което е довело до неблагоприятно засягане на правната му сфера. Доколкото нарушенията на установените процесуални изисквания са повлияли върху съдържанието на оспорения пред съда акт, а при недопускането им би се установила друга фактическа обстановка и съответно обосновани правни изводи и резултат различни от възприетите от органа, то съдът приема, че допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са от категорията на съществени такива и следователно, са абсолютно основание за отмяна на административния акт. Оспорената заповед е несъответна и на целта на ЗСП - за осигуряване на социално подпомагане на българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности. Изпълнението на тази цел при постановяването на актове по ЗСП изисква във всеки конкретен случай да се извършва обективна оценка и преценка на всички релевантни факти и обстоятелства, от значение за правата на лицата, заявили нужда от социално подпомагане, а не формално да се прилагат хипотезите, при които е възможно да бъде отказано подпомагане. Тази преценка би могла да бъде извършена едва след като бъде изискана надлежна информация от съответната Общинска служба по земеделие има ли регистрирани договори за аренда на земеделската земя и ако има такива какъв е размерът на арендното плащане— съответно в пари или земеделски продукти.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваният административен акт е постановен при неправилно тълкуване и

приложение на материалния закон, нарушение на административно-производствените правила и в несъответствие с целта на закона.

Предвид всичко изложено оспорената заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – М. следва да се отмени като незаконосъобразна, а административната преписка се върне на постановилия я орган за ново произнасяне по молбата-декларация на Р. Т. И. с вх. № ЗСП/Д-С-М/1862/11.11.2021 г.. При новото произнасяне директорът на Дирекция "Социално подпомагане" - М. следва да изпълни изискванията по чл. 35 от АПК, в който е предвидено, че индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. При положение, че след като изпълни задълженията си, произтичащи от тази разпоредба, административният орган установи, че притежаваните от молителя конкретно индивидуализирани недвижими имоти или части от такива, може обективно да бъдат източник на доходи, следва надлежно да обоснове извода си в тази насока.

При този изход на делото и при съвременно заявеното искането за присъждане на разноски, следва ответникът да бъде осъден да заплати на основание чл.38, ал.1, т.2 ЗА на адвокатско дружество „К. и Партньори“ адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., което е в минималния размер, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III- то отделение- 73 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Т. И. от [населено място] №ЗСП/Д-С-М/1862/25.11.2021г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М.– [населено място], потвърдена с Решение № 22-РД06-0012/13.01.2022г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С.– град.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – М. за ново произнасяне по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1862 от 11.11.2021 г. на Р. Т. И., съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: